

νον, αλλά δυσήνιον καὶ φιλοτάραχον ισπανικὸν λαόν. Ὁ θρόνος αὐτοῦ ἐστερεώθη διὰ τῆς λόγῃς καὶ διὰ τὴν βασιλείαν οὐ νεαρὸς υἱὸς τῆς Ἰσαβέλλας ἐδέχθη νὰ καταβάλλῃ δι' αἱματηροῦ πολέμου τὴν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν τῶν ὑπαδῶν τοῦ ἀντιποιομένου τὸν θρόνον Δὸν Κάρλου. Ἐπειτα ἐπῆλθον ἀλληλοδιόδοι αἱ συμφοραὶ κατὰ τὴν βραχείαν αὐτοῦ βασιλείαν. Ἐπῆλθον αἱ φοβεραὶ πλήμυναι, οἱ τρομακτικοὶ σεισμοὶ οἱ καταστρέφοντες πόλεις καὶ χωρία καὶ ἐξοντώσαντες μυριάδας θυμάτων, καὶ τέλος ἡ βροτολογιὸς χολέρα, τῆς ὁποίας τὰς φοβεράς ἐκατόμβας ἐμάνθανε μετὰ φρίκης ἡ Εὐρώπη καθ' ἐκάστην ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων. Οἱ ἐλεήμονες ἠναγκάζοντο νὰ ἐπινοῶσιν ἐκάστοτε νέας μεθόδους πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν καὶ περιθάλψιν τῶν παμπληθῶν θυμάτων τῶσων θεομηνιῶν. Καὶ ὥς νὰ μὴ ἤρκουν πάντα ταῦτα τὰ δυστυχήματα τοῦ λαοῦ του, μεθ' οὗ ἀξεπαίνως συνέπασχεν, προσωπικῶς αὐτὸς ὑπέστη κινδύνους καὶ πικρίας ἐξ ὧν θὰ προεφύλαττεν αὐτὸν ἡ ἀσχημότης. Ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν μόνον, δύο θρασεῖαι ἀποπειραὶ δολοφονίας ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ ἐν Μαδρίτῃ, ἡ πρώτη ὑπὸ τοῦ Μουγκάτση καὶ ἡ δευτέρα ὑπὸ τοῦ Ὀτέρου, ἐξ ὧν διέφυγεν ὡς ἐκ θαύματος. Ἀμφότεροι οἱ δολοφόνοι οὗτοι συλληφθέντες ἐθανατώθησαν διὰ τοῦ γαρόττου ἥτοι τοῦ στραγγαλισμοῦ, τοῦ ἐν χρήσει ἐν Ἰσπανίᾳ εἶδους τῆς καταδίκης· ἀλλ' ὁ κίνδυνος ἐδίδασκε τὸν νέον βασιλέα ὅτι δὲν ἐκλήθητο στερεῶς καὶ ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ θρόνου του. Τὸ 1878 ἀπώλεσε τὴν σύζυγόν του Μαρίαν δὲ λὰς Μερσέδες θυγατέρα τοῦ δουκὸς Μορπασιέ, ἣν ὑπερηγάπα καὶ μεθ' ἧς συνέζησε μόλις μῆνας πέντε! Πρὸ δύο ἐτῶν διερχόμενος ἐκ Παρισίων μετὰ τὸ εἰς Γερμανίαν ταξιδεῖόν του, ἐνθα ἔτυχε πολλῶν περιποιήσεων τιμηθεὶς καὶ διὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐπιτίμου συνταγματάρχου τῶν Οὐλάνων, ἐσυρίχθη ὡς ὁ ἰσχυρὸς τῶν βαρυτόνων ὑπὸ τοῦ ἀδίκως ἐξοργισθέντος καὶ μνησικακοῦντος Παρισινοῦ ὄχλου. Μετὰ τὴν ὕβριν ταύτην ὑπέστη καὶ ἑτέραν βραδυτέρον ἀκριβῶς παρ' ἐκείνων ὧν χάριν ὑπέστη τὴν πρώτην. Τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰσπανίας τόσον οἰκτρῶς ἐδεκατίζετο ὑπὸ τῆς φονικῆς ἐπιδημίας εὔρε καὶ ἄλλοι ἢ Γερμανία νὰ ἐκτείνῃ ἄρπαγα χεῖρα ἐπὶ τῶν ισπανικῶν κτήσεων αἰτίνες φρεῖ! δὲν εἶνε πλέον τόσον ἀπέραντος ὅσον ἄλλοτε, ὅτε ἀγερῶχος ἐλέγετο ὅτι ὁ ἥλιος δὲν εἶδε ποτὲ εἰς αὐτάς. Καὶ ἐχρειάσθη ἡ μεσολάβησις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀλανθάστου Ἀγιωτάτου Πατρὸς διὰ νὰ θεωρηθῶσι κτῆμα τῆς Ἰσπανίας αἱ νῆσοι τὰς ὁποίας ἀνεκάλυψαν οἱ θαλασσοπόροι τῆς καὶ ἃς κατεῖχεν ἐπὶ αἰῶνας!

Καὶ μετὰ τοιοῦτον βίον βραχὺν ἀλλὰ πλήρη συμφορῶν καὶ πικριῶν ἀποθνήσκει ὁ ἀτυχὴς βασιλεὺς νεώτατος ὑπὸ διφθερίτιδος ἢ μᾶλλον ὑπὸ τῆς φθίσεως ἐξ ἧς πρὸ καιροῦ κατετρύχετο καὶ καταλείπει τὸ βαρὺ φορτίον τῆς βασιλείας εἰς τὴν πρωτότοκον θυγατέρα του Μαρίαν δὲ λὰς Μερσέδες, νῆπιον τετραετές, ἐκτὸς ἂν ἡ νεαρά αὐτοῦ χήρα, ἡ αὐστριακὴ ἀρχιδούκισσα Μαρία Χριστίνα, ἥτις ἀπέμεινεν ἔγγυος, τέξῃ ἄρρεν. Εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἀπητοῦντο ἰσως γίγαντος χεῖρες καὶ νοῦς ὑπέρτατος διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν καταρρέουσιν ἰσχύϊν τοῦ χιλιετοῦς θρόνου προβάλλοντα χεῖρες ἀδύνατοι ἀθῶου νηπίου, ἐνῶ ὁ πολυτάραχος Ζορὶλλας—Θορὶλλας κατὰ τοὺς Ἰσπανομαθεῖς—ἐτοιμάζεται νὰ ὑποκινήσῃ τοὺς δημοκρατικούς καὶ ὅσον οὐπω ἀναφαίνεται πάλιν εἰς τὸν ὀρίζοντα ἡ ἀφανὴς ἀπὸ τινος βλοσυρᾶ φυσιογνωμίας τοῦ Δὸν Κάρλου, τοῦ ἀδαμάστου μνηστῆρος τοῦ ισπανικοῦ θρόνου. Ταλαίπωρος Ἰσπανία! χώρα ἱπποτικὴ καὶ γενναία ἀλλ' ἐσσεὶ καταδικασμένη ὑπὸ τῆς τύχης εἰς τὴν κακοδιοίκησιν, τὴν ἀναρχίαν καὶ τοὺς ἐμφυλίουσ παρρηγμούς.

Ὅτε ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος ὁ Καθολικός, λέγει παλαιὰ τις παράδοσις, ὁ Θεὸς ἐκάλει αὐτὸν καὶ τῷ εἶπε·

— Δούλε ἀγαθὴ καὶ πιστή, ἠγωνίσθης ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας δι' ὅλου σου τοῦ βίου· ζήτησον ὁ, τι θέλεις ὑπὲρ τῆς χώρας σου καὶ γενήσεται τὸ θέλημά σου.

— Ὑψίστε, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς, ζητῶ διὰ τὴν Ἰσπανίαν εὐφορίαν γῆς.

— Τῇ χορηγῆται, ἀπήντησεν ὁ Θεός.

— Καρπούς ἐκλεκτοὺς, ἄφθονα πορτοκάλια. . .

— Χορηγοῦνται.

— Λαμπροὺς οἶνους. . .

— Χορηγοῦνται.

— Κλίμα εὐκραές.

— Χορηγῆται.

— Ὠραίας γυναῖκες. . .

— Καὶ αὗται χορηγοῦνται.

— Καλὴν κυβέρνησιν. . .

— Ἀ, στάσου! ἀνεφώνησεν ὁ Ὑψίστος· ἂν χορηγήσω καὶ αὐτό, τότε ἡ Ἰσπανία θὰ γείνη καλλιτέρα τοῦ Παραδείσου μου.

Καὶ ἠρνήθη τὸ τελευταῖον αἶτημα.

Ἡρώδης ὁ Ἀττιεὺς

Οἱ 36

Εἰς ἡμᾶς τοὺς τοῦ Ἀστέρος ὑποθέτω ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ, ὅστις ἐξετάζων τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν μας νὰ μὴ μᾶς ἀναγνωρίσῃ, ἂν ὅχι τι ἄλλο, τὸ δίκαιον ὁμῶς τοῦτο, ὅτι, κατὰ σπανίαν ἐν τῷ ἐλληνικῷ τύπῳ ἐξαίρεσιν, ἡ πολιτικὴ δὲν ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἡμῶν ἐνασχόλησιν. Διότι ἡ φλύαρος αὕτη κυρία — (τί πλεονασμός! μήπως τὸ ἐπίθετον δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸ οὐσιαστικόν;) — κατέστη ἐπ' ἐσχάτων ἰδίως τόσῳ ἐλευθερίῳ ἡθῶν, ὥστε ἡμεῖς, οἵτινες ἔχομεν καὶ δεσποινίδας συνεργάτιδας, τοῦλάχιστον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν αἰδῶ τῆς τελευταίας ταύτης ὑποχρεούμεθα νὰ μὴ τῇ ἀνοίγωμεν συχνὰ τὴν θύραν μας. Ἀλλ' οἱ μορφασμοὶ καὶ τὰ ἀτακτα κινήματα, εἰς ἃ πολλὰκις ἐκτρέπεται ἡ γυμνόνκημος αὐτὴ ἀκροβάτης, ἡ ἀλευρωμένη αὐτὴ καλῆράτσα εἶνε τόσῳ ἐνίοτε παράδοξα καὶ κωμικὰ, ὥστε ἡ ἑτέρα ἡμῶν ιδιότης, ὡς φωτογράφων τῆς εὐθύμου ἀπόψεως τῆς κοινωνίας μας, μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ρίπτωμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βλέμμα τι καὶ πρὸς τοὺς ἀναιδέεις κορδακισμούς της.

Οὕτω δὲν δυνάμεθα ἢ ν' ἀποδώσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους τὸν ἀνήκοντα φόρον τοῦ θλαυμασμοῦ εἰς τὸ περιεργότατον θέαμα, ὅπερ ἡ ἀπλὴ μετ' αὐτῆς σχέσις ἠνάγκασε νὰ παραστήσωσι τριάκοντα καὶ ἕξ κατὰ πάντα καλοὺς καὶ τιμίους πολίτας καὶ μὴ στερουμένους βεβαίως τοῦ παρὰ Θεοῦ εἰς πάντα ἄνθρωπον χορηγηθέντος λογικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους.

Ἡ βουλευτικὴ Κωπὰς ἡσύχαζεν ἐν ἀπολύτῳ γαλήνῃ. Ἡ ἀντιπολίτευσις συνεψήφισε τῇ συμπολιτεύσει καὶ ἡ συμπολίτευσις συνεψήφισε τῇ ἀντιπολιτεύσει. Τὸ ἀνεξήγητον, ὡς τὸ τῆς ἀπέρου συλλήψεως, διὰ τοὺς ἀπλοὺς θνητοὺς ἡμᾶς μυστήριον τῆς εἰς σάρκα μίαν συγχωνεύσεως τῶν δύο μερίδων ἐξηκολούθει τελούμενον. Ὁ κ. Λομβάρδος ἔδωκεν ὑπομένων τὸ φέμωτρον ὅπερ ἐπέβαλεν αὐτῷ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀγόρευσίν του ὁ ἀρχηγός του. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἀνελογίζετο, ἐξησφαλισμένος ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς του ἑδρας, ὅτι τὸ τριακονταετές παρελθόν του δὲν ἦτο πάντατε τόσον ἀκύμαντον. Ὁ κ. Τρικούνης ἐλάμβανε μαθήματα

ὁμιλητικότητος ἀπὸ τὸν φίλον του κ. Βουλπιώτην. Καὶ ὁ κληρὸς τῆς ἀνυποταξίας ἐφαίνετο λαχὼν μόνον ἐπὶ τὴν ζωηρὰν ριζοσπαστικὴν μερίδα τοῦ κ. Ἀριστείδου Οἰκονόμου, ὅτε ἐπαναστατικὴ περὶ μυστικῆς συνεδριάσεως πρότασις ὑπογεγραμμένη παρὰ 36 μελῶν τῆς πλειονοψηφίας ἐμφανίζεται ἐπὶ τοῦ προεδρείου ταράσσουσα τοὺς μυχκοὺς ρεμβασμοὺς τοῦ εἰρηνικοῦ κ. Ρικάκη.

Τί συνέβαινεν;

Ρῆγμα τι ἀπαίσιον ἐν τῇ συμπολιτεύσει ἤρχετο νὰ καταρρίψῃ τὸ θαυμαστὸν οἰκοδόμημα τῆς συμφιλίσεως τῶν κομμάτων, νὰ ἐπιφέρῃ κρίσεις, νὰ συγκλονήσῃ τὸν τόπον, νὰ ἀνακόψῃ τὰς παρασκευάς;

Ἀπρόοπτος τις περιπλοκὴ ἠπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ τὸ ἔργον τῆς 7ης Ἀπριλίου καὶ νὰ μηδενίσῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ;

Περίεργός τις μετατροπὴ ἐμελλε νὰ δώσῃ ἀφορμὴν, φέρουσα διὰ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς κυβερνήσεως τὸν κ. Τρικούπην ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, εἰς παράστασιν ἐνώπιον τοῦ ἐλληνισμοῦ τοῦ θεάματος τοῦ ἀκουσίου πρωθυπουργοῦ;

Τίποτε ἐξ ὧν αὐτῶν. Θὰ ἡδίκηει τις τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἀγαθότητα τῶν 36 καλλίστων ἀνθρώπων ἂν ἐθεώρει αὐτοὺς ἱκανοὺς τοιούτων ἀγρίων σκοπῶν. Καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἐτέθη ζήτημα ἐμπιστοσύνης, οἱ 36 Πέτροι, ἀκολουθοῦντες τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις, ἠρνήθησαν διαρρήδην ὅτι δυσπιστοῦσι πρὸς τὴν κυβερνήσιν, καὶ οἱ μὲν ἀπῆλθον, οἱ δὲ οὔτε ναὶ εἶπον οὔτε οὐ, καὶ οἱ πλείστοι ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως.

Τώρα κατὰ τοὺς κανόνας καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκομένων λογικῶν, αἰτίνας ἐπενεόθησαν ὅπως καταστρέψωσι τὸ λογικὸν τῶν μικρῶν μαθητῶν, ὁ ζήτημα ἐξηγήσεις περὶ τίνος πράγματος ὑπαινίττεται ὅτι οὐδεμίαν πεποιθήσιν ἔχει εἰς τὴν καλὴν αὐτοῦ διεξαγωγὴν. Ἦδη ὅμως φαίνεται ὅτι δύναται τις νὰ δυσπιστῇ κάλλιστα πρὸς τινὰ, ἔχων πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν.

Τῆς ιδέας δὲ ταύτης τὰ θέλητρα εἶνε τόσον ἐλκυστικὰ, ὥστε καὶ ἄλλοι προμηνύεται ὅτι θὰ γείνωσιν ὁπαδοὶ τῆς καὶ μετ' ἐπιτάσεως διαδίδεται ἀπὸ τῆς προχθὲς ὅτι τρεῖς νέοι ἑταῖροι προσέρχονται ὁσονοῦπω καὶ συντάσσονται τοῖς 36. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ κύριοι οὗτοι, γινόμενοι παρὰ ἓνα τεσσαράκοντα, ἔχουσιν ὡς φυσικὸν ἀντίστοιχον τὸ παρὰ μίαν τεσσαράκοντα.

Κράκ

ΑΣΤΡΟΠΟΛΕΜΟΣ

Εἶδα προχθὲς στὸν οὐρανὸν τ' ἀστέρων τὰ κρημνίζονται
μέσα στὸ χάος μαζευμένα,
κ' εἶπα πῶς θάχουν πόλεμον καὶ πείθουν καὶ σκορπίζονται,
ὥσθ' τῆς σπίνης ἀναμμένα.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔρριψα τὰ μάτια φοβησμένα
εἰς τ' οὐρανὸν τὴν ἐπιφάνεια
μ' ἀπὸ τ' ἀστέρων τ' οὐρανοῦ δὲν ἔλειπε κατένα
μέσα στὰ εὐφ' τὰ οὐράνια.

Ἀλλοῖμωρο! τὰ μάτια μου καὶ πάλι μ' ἀπατήσανε
κ' εἶδαν μὲν μάχη φοβερά,
ἢ τ' ἄστρα ψευτοπόλεμον, καθὼς ἐμεῖς, ἰστήσανε
κ' ἔρριχναν ἄσφαιρα πυρὰ;

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Περίεργότατον τηλεγράφημα μετεβιβάσθη προχθὲς εἰς τὰς ἐφημερίδας μας, τὸ ἐξῆς: ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ρωμυλιωτικῶν στρατευμάτων μαθόντες τὴν εἰς Φιλιππούπολιν ἀποστολὴν τῶν ἐπιτρόπων τῆς Πύλης διεμαρτυρήθησαν ἐν σώματι κατὰ τῆς παραβιάσεως ταύτης τοῦ γένου καθεστῶτος.

Ἡ ἐξήγησις τῆς ἀκατανοήτου ταύτης φράσεως θὰ ᾔτο ἐντελὲς ἀδύνατος εἰς πάντα ἐν οἰκλήποτε ἄλλῃ γλώσσῃ, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ καθομιλουμένῃ ἡμῶν ἡ ἀντίστοιχός της: «Φωνάζουν... οἱ Βούλγαροι, νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης».

††

Χαρακτηριστικώτατον σύμπτωμα τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως, ἐν ᾗ διατελοῦμεν, εἶνε ἡ ἐκστρατεία τριᾶκοντα ὁλῶν βουλευτῶν, ἣν δι' ἀναφορῶν καὶ παντὸς εἶδους ἐπιθέσεων διοργανίζουσι κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεων, ἀσυμβιβάστων καὶ πρὸς τὰ ἀγνὰ πολιτικὰ σχέδια τοῦ κ. Δουζίνα καὶ πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, εἴμεθα ἐντεταλμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι οἱ νέοι οὗτοι τριᾶκοντα τύραννοι οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν τριακονταμελῆ ἐπιτροπὴν.

††

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγή κτηνῶν ἐξ οἰουδήποτε μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ ἐφαρμογὴ τοῦ διατάγματος ἤρχισεν ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐκτελουμένη αὐστηρῶς.

Βουλευτὴς τις, προτιθέμενος νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐκωλύθη ὡς πληροφοροῦμεθα ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων Πειραιῶς.

††

Μεταξὺ τῶν φαντασμαγορικῶν συνεδριάσεων, ὡς τὰς ὀνομάζουσιν, ἃς παριστάνουσιν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ οἱ ἐσχάτως ἀφικθέντες ἀντιπνευματισταὶ κ.κ. Θόρν καὶ Δάρβιν καταλέγεται ὡς μανθάνομεν ἐν προσεχεῖ ἐσπέρᾳ καὶ μυστικῇ τις συνεδρίασις... τῆς βουλῆς μας.

††

Ἀξιοσημεῖωτος λίαν εἶνε ἡ θρασύτης, μετ' ἧς ἀπερρίφθη τὸ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ὠφελιμώτατον ἐν τοιαύταις ἰδίᾳ περιστάσεσι νομοσχέδιον περὶ ὀρίου ἡλικίας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς τῆς βουλῆς. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἔχουσι πληρέστατα δίκαιον, διότι ἢ περὶ τὰ προσωπικὰ των συμφέροντα σπουδῇ καὶ ἡ ἀδιαφορία των περὶ τὸ γενικὸν καλὸν τοῦ τόπου οὐδέποτε ἐγνώρισαν ὄριον.

††

Εἰς τόσον δυσπιστεῖ πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν τῆς χώρας ἡμῶν, ὥστε ἀκούων περὶ τῆς διὰ τορπιλλῶν ὁχυρώσεως τοῦ Ρίου, ἐπιμένει ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Ρίου... Τανείρου!

Κόθορν